

LA REVOLUCIO

La feu ahir Catalunya, civilment, en votar l'Estatut més d'un vuitanta per cent dels seus ciutadans

Les dones catalanes donaren també el seu SI en una proporció igual o superior a la dels homes

Nosaltres diem...

Les entitats catalanes i l'Estatut

A senyalar, amb afecte sincer, la magnífica tasca de propaganda pro-Estatut que durant la setmana que acabem de passar han portat a terme les entitats, partits i periòdics de Catalunya, amb raríssimes excepcions.

Tots mereixen l'agraïment dels catalans. Volem remarcar, però, en forma especialíssima, la desinteressada i entusiàstica cooperació del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, el qual, no solament ha enviat personal propi als mitjans i actes de propaganda, sinó que ha tingut la gentilesa d'oferir la seva grandiosa sala de festes per a la celebració de diferents actes interessants.

Un gest

Ens plau de fer-lo constar des d'aquell lloc de LA RAMBLA. Es tracta d'uns admirables obrers i de l'apoderat de la casa Pyre de retols lluminosos, els quals, per tal de contribuir en la mesura del seu esforç a la campanya pro-Estatut de Catalunya, instal·laren, aportant gratuïtament materials i treball, el retol lluminós que durant la setmana passada exhibírem en els nostres balcons amb la inscripció: Votem l'Estatut.

Els ens demanaren, insistentment, que no fèssim públic el seu acte. Però aquesta vegada no sabríem complaure aquests excel·lents catalans i amics nostres. Volem fer públic el seu gest, exemple i estímul de ciutadania. I volem repetir-los la nostra felicitació i el nostre cordial agraïment.

I aquella salut?...

Als senyors ministres de Governació i de Justícia no sabrien pas, per casualitat, com segueix la salut del general Martínez Anido?

Recordem que quan aquest senyor fou reclamat, li agafà una sobtada malaltia, i, pel que es va veient, passen els dies sense que se sàpiga res absolutament del curs que segueix.

Fora interessant — mai com ara — de saber com està la salut del general Martínez Anido...

CIUTADANIA

"Ja som lliures!"

Catalunya ha dit, amb la veu solemníssima de la seva votació d'ahir — sense una impaciència ni una estridència —, quina és la seva voluntat i la Llei per la qual vol regir-se. Ha dit, superant un silenci dues vegades secular, que era una vida i que en reclamava la plenitud, que en reivindicava el goig i el dolor.

Ha dit això — i ho ha subratllat amb els sufragis d'una majoria formidable de ciutadans, i de ciutadanes — a les Corts Constituents de la República. Macià, amb la seva confiança en els homes i en la paraula dels homes, deia ahir, amb un trèmul de joia en la veu, des dels balcons de la Generalitat de Catalunya: —Ja som lliures!...

I allargava els seus braços llargs i prims — braços de Crist — en una abraçada als pobles ibèrics en afany de llibertat.

"Ja som lliures!" "Som". Present. No pas "serem", ni "serien", ni "sereu"... Som, som. Present. Això és, ara, avui, en aquest mateix moment "ja som lliures". I ho ha dit Francesc Macià, davant del seu poble, congregat sota d'ell, per escoltar-lo...

Es amb emoció de cor, amb emoció de llàgrimes, que el poble escoltà ahir al vespre, a la Plaça de la República, els tres mots del President. En el silenci que, un moment, seguí les tres paraules, passaren com una frisança aquelles ombres augustes que havia evocat abans Ventura Gassol. Ombres, ombres que possibilitaven aquells tres mots del President, i que els escoltaven, enllà del temps i de l'espai. Ja som lliures...

I bé, sí. Volem dir la nostra confiança. Volem dir-la perquè tenim fe en el President i en els destins de Catalunya, i en la paraula dels homes de Sant Sebastià, i en la renovació essencial en marxa. I bé, sí. Nosaltres creiem en aquelles tres paraules que el President pronunciava ahir a la tarda, des de la balconada de la Generalitat. Hi creiem perquè les diu ell i perquè el poble acaba d'avaluar-les amb els seus vots, i perquè aquesta llibertat nostra vol dir, essencialment, democràcia. Hi creiem perquè no gosem pensar que cap home amb consciència sigui prou insensat per afrontar la voluntat, expressada amb crua claror implacable, de les urnes i dels carrers de Catalunya.

Ja som lliures! Ha calgut un trasbals històric, ha calgut el sacrifici de moltes vides i de molts afanys per poder pronunciar aquests mots de llibertat. Les paraules del President, ahir, eren com una solemne proclamació dels Drets de l'Home, després de dos segles de despotisme. Descobrim-nos, en una salutació emocionada. I esperem — aquesta és la nostra confiança — i esperem que aquest estat de fet que significa la victòria de l'Estatut, devingui d'ací a pocs mesos, estat de dret.

"Ja som lliures!" Ha calgut un gran trasbals històric i el sacrifici de moltes vides i de molts afanys per poder parlar així...

Catalunya, pàtria nostra

L'ESPINGARDA

—Si és servit, senyor Unamuno!

Diades de vibració ciutadana

"La Rambla" i el referèndum d'ahir

Les ja joculars instal·lacions electorals de les balconades de la nostra redacció funcionaren també en la diada d'ahir, durant el curs de la qual el nombrosíssim públic congregat a la Rambla de Canaletes, fins a tocar la Plaça de Catalunya i el carrer de Santa Anna, pogué seguir, en els nostres transparents, el curs de la votació.

Un gran entusiasme regnà entre la multitud estacionada davant la nostra redacció durant gairebé tot el dia. A cada nou resultat — els primers de donar-se foren els de Moia i tres seccions del Districte I de Barcelona, la gerració esclatava en entusiàstics aplaudiments i visques, que es repetien en passar per les Rambles les manifestacions de catalanistes que circulaven durant tota la tarda en mig d'una correcció civilitat.

Quan culminà, però, l'entusiasme del públic fou en aparèixer als nostres balcons, juntes, la bandera basca i la de Catalunya — de la primera de les quals eren portadors un grup

de socis de la colònia basca de Barcelona, acompanyats del nostre amic Acarfeia. Des de LA RAMBLA, els nostres amics bascos s'adreçaren a la multitud i saludaren, en nom de Bascònia, el poble de Catalunya i la seva llibertat. Els crits de "Gora Euzkadi!", "Visca Catalunya!" llançats per l'orador, foren contestats entusiàsticament pel poble. Així mateix, un company nostre correspongué a la salutació dels germans de Bascònia i cridà també els visques, chorejats per la multitud.

Fins a altes hores de la nit i primeres de la matinada, una gran quantitat de públic, constament renovada, romangué davant la nostra redacció i comentà amb apassionament i mostres de veritable joia les incidències de la jornada.

A senyalar, una vegada més, el tradicional civisme del nostre poble. Durant una diada tan fàcil a la passió i al nerviosisme no ocorregué a Barcelona, en relació amb la votació, ni un sol incident d'importància, i la mateixa impressió podem donar de tot Catalunya.

ESPORT

Per convicció

Amb el míting celebrat dijous passat al Centre Autonomista de Dependents del Comerç, els esportius catalans coronaren triomfalment, admirablement, una actuació ciutadana de vuit anys.

Davant la imminència del referèndum popular que havia d'acceptar o rebutjar l'Estatut aprovat per la Diputació Provisional de la Generalitat de Catalunya, els esportius catalans van donar prova palesa de llur elevat esperit de ciutadania, i la històrica sala d'actes del gloriós Centre Autonomista de Dependents, va emplenar-se de gom a gom d'una multitud entusiasta i vibrant, disposada a tots els sacrificis per Catalunya i per la llibertat.

Aquells esportius que suportaren, durant els vuit anys d'opressió, les vexacions de la dictadura monàrquica, que suportaren amb gest elegant i olímpic imposicions, persecucions, multes, interdiccions; que saberen vibrar davant d'uns colors esportius investits circumstancialment d'una representació patriòtica; que posaren llurs victòries — nombroses, remarcables — als peus d'un ideal perseguit, aquells esportius — trencats els lligams que els oprimien — formaren dijous en el primer rengle dels ciutadans i aclamaren — una vegada més — Catalunya personificada en el President Macià i aixecaren, amb més delit que mai, la bandera de l'Estatut.

S'ha recordat aquests dies, en els diversos actes de propaganda realitzats arreu de Catalunya, que fou en un camp d'esports català — en el camp del Barcelona, precisament — on fou xiulada, protestada, en plena Dictadura, la "marxa reial" dels Borbons; s'ha recordat la intervenció governativa en les lluites purament esportives; s'ha retret l'acusació injusta llançada damunt la joventut esportiva, per homes d'una evident influència pública; s'han recordat persecucions, multes, suspensions d'actes culturals...

Per això — s'ha dit — els esportius hem de votar l'Estatut. Per això — s'ha repetit — els esportius votarem l'Estatut.

I bé, no és ben bé això. Els esportius no hem votat l'Estatut com una venjança, com una resposta a les represàlies de què fórem víctimes. Els esportius hem votat l'Estatut perquè abans que esportius som ciutadans. L'hem votat per convicció. L'hem votat perquè abans de la Dictadura i durant la Dictadura — i això no ho ha dit ningú — el noranta-nou per cent de les societats i organitzacions esportives de Catalunya tenien com a idioma oficial el català.

Aquest fet és prou eloqüent. Aquest fet diu més que tots els discursos, més que totes les campanyes, més que totes les propagandes, per què els esportius hem votat l'Estatut.

No tothom pot dir el mateix.

L. AYMAMI I BAUDINA

...Ja som lliures! Ara que ho som, ara és quan, més que mai, vull obrir els braços vers els altres pobles d'Ibèria per ajudar-los a conquistar les llibertats que nosaltres ja tenim. Ara veuran com la nostra cordialitat era i és sincera. Ara no podran dir que les meves paraules són per captar vots per a l'Estatut. Ara comprendran, potser, els nostres anhels que les seves llibertats siguin també reconegudes.

Ja som lliures! Ara és quan dic ben alt que estarem al costat del Govern que sigui digne de la República Revolucionària d'Espanya...

FRANCESC MACIÀ

Any II. — Número 81

3 d'agost de 1931

la rambla

(ESPORT I CIUTADANIA)

Redacció i Administració: Rambla de Canaletes, número 13, principal. — Telèfon 14757.

Impremia: Barbà, 11 i 13. Telèfon 19603.

Preu: 15 cèntims

El poble de Catalunya sent la responsabilitat històrica dels seus actes. Exemple: la votació d'ahir

INFORMACIO D'ESPORTS

El Sabadell bat l'Atlètic per set gols a un

Després de molt temps que els dos primers cercles sabadellencs no s'havien acarat, el passat dissabte van veure front a front al terreny de la Creu-Alta, amb motiu de la Festa Major sabadellenc.

Aquest partit ha demostrat palesament la gran diferència que hi ha entre la valia del primer equip del Sabadell amb el primer de l'Atlètic. El resultat de set gols a un és una cosa seriosa, demostrativa d'una gran superioritat, i atenent-nos al partit que contemlem, cal dir que aquesta superioritat fou evident en la major part de l'encontre.

D'haver tingut el porter atlètic una millor tarda, probablement el resultat advers, hauria estat per menys marge, però cal també fer constar que el Sabadell malgrat els gols aconseguits, va perdre'n d'altres que semblava que no podien fallar.

La ratlla del Sabadell que més bé va carregar, fou la davantera, que va tenir en aquest partit una actuació com feia molt de temps que no li veíem. Decididament d'ençà que el Sabadell compta amb la cooperació de Calvet, aquella davantera sembla una altra.

L'Atlètic va jugar tot el partit amb molta més voluntat que encert. Va trobar-se amb un contrincant de joc molt diferent, que no va saber contrarestar. L'Atlètic ho feia tot a la fogositat i al joc de passes d'argues, i dissabte es va trobar amb un equip que actuava a la inversa. El Sabadell va fer gairebé sempre joc de passes curtes, i com que la majoria de jugadors eren preparats i executats amb perfecte seny futbolístic, d'aquí va veure la gran victòria dels de la Creu-Alta.

Durant la primera part es van marcar quatre gols; tres el Sabadell i un l'Atlètic, i a la segona, el Sabadell va aconseguir-ne quatre més. Els autors dels gols foren Calvet, 3; Garreta, 3; i Bertran, 1, pel Sabadell, i Huerva el de l'Atlètic.

El partit va ser dirigit pel senyor Vilalta, el qual va complir força bé, i cal agrair-li l'energia amb què va oposar-se al joc incorrecte.

Composició dels equips:

Sabadell: Masip, Giner, Sorribes, Codina, Gràcia, Pons, Mata, Bertran, Garreta, Calvet i Sanguesa.

Atlètic: Baldrí, Falguera, Montesi, Domènec, Ribes, Colungo, Pastor, Canet, Huerva, Mota i Torres.

L'Atlètic és batut per l'Iluro per dos gols a cap
Ahr, l'Atlètic i l'Iluro jugaren el darrer partit corresponent al torneig de promoció, i ja sigui perquè l'Atlètic havia jugat el dia abans, o perquè en aquest temps els partits no resulten, el cert és que vam veure un encontre del més ensopegat que hom pot imaginar.

L'Atlètic donà mostra d'un cert esgotament, i l'Iluro no s'hi va encaparrar gaire, i entre uns i altres van aconseguir fer avorir l'escassa concurrència que hi havia al camp.

De l'Atlètic només ens va agradar la defensa; els mitjos van estar molt fluixets i els davanterers mancats d'encert en xutar a gol.

L'Iluro no ens va convèncer; feia defecte que jugués només per sortir pas. Particularment al segon temps, s'ho prengueren amb una mica massa de catxassa. Dels seus elements van destacar Prat, Buj i Soler.

Els go's foren aconseguits un a cada part; el primer entrat per Garcia en rematar amb el cap una oportuna passada de Garcia II. El segon gol l'entrà Soler després d'una ràpida escapada.

Especta va actuar de jutge, i com que el partit no va oferir cap dificultat, es va lluir.

Els equips eren:

Atlètic: Silvestre, Falguera, Montesi, Domènec, Ribes, Colungo, Pastor, Canet, Huerva, Mota i Torres.

Iluro: Novas, Valls, Buj, Bonet, Prat, Llopis, Garcia II, Mestres, Garcia I, Soler i Masferrer.

A SANT MARTÍ

Un empat entre el Martinec i el Sant Andreu

Ahr, al camp del Martinec, va jugar-se aquest partit que va resultar — malgrat la temperatura — d'un interès evident.

A les ordres del senyor Solà — amateur — els equips van arrencar-se així:

Martinec: Mateu, Serrano, Vinyes, Santmartí, Pajals, Guinot, Putyo, Cases, Toni Joan, Torres i Fandos.

Sant Andreu: Petrus, López, Soler, Ballart, Martí, Palau, Suárez, Vallbera, Arias, Carabí i Civit.

Ambdós equips van lluitar amb gran entusiasme, i el resultat fou just, malgrat que podia haver guanyat el Sant Andreu si l'àrbitre no hagués anul·lat un gol aconseguït per Vallbera, al nostre entendre legal.

La primera part acabà amb el resultat d'un gol favorable al Martinec, aconseguït per Cases. L'àrbitre anul·la — aquesta vegada justa — un gol del Sant Andreu, marcat per Vallbera.

A la segona part, Palau empatà. Més tard, quan la lluita era més aferrissada, una topada entre Cases i Palau obligà a retirar-se els esmentats jugadors. Moments abans d'acabar aconseguí el Sant Andreu el gol que hauria estat decisiu si l'àrbitre, com hem dit abans, no l'hagués anul·lat, equivocadament.

El públic, molt nombros, va sortir satisfet del rendiment dels dos equips. L'àrbitre — llevat la falla esmentada — bé.

P. N.

La final del Campionat de Catalunya de Segona Categoria de la Lliga Amateur

S. A. F. A. de Blanes, o

Margarit, C. o

Aquest partit, que havia desenvolupat un gran interès entre els afiliats a la Lliga Amateur, va resultar d'una emoció extraordinària.

El partit finalista quedà, però, sense decidit, puix que després d'una prorroga de trenta minuts, l'empat persistia.

Els equips, a les ordres del col·legiat amateur, senyor Bargalló, el qual actuà excel·lentment, van arrencar-se així:

SAFA: Clos, Orench, Vilà, Manyanich, Comas, Pérez (Ll.), Tèrrer, Vives, Coll, Torrent i Serra.

MARGARIT: Puente, Medavilla, Artigas, Rogelio, Sobrino, Soldevila, Pérez, Esteban, Rosell, Molinó i Rius.

El "Safa" va jugar, potser, amb una tècnica més depurada; el Margarit, però, va contrarestar-la amb una major energia.

El millor dels dos equips, la defensa.

El partit — jugat ahr amb una correcció admirable — s'haurà de repetir, naturalment.

X. X.

A VILANOVA I GELTRÚ

A. A. Obrers, 1 F. C. Vilafranca 1

L'equip local guanya la copa cedida per LA RAMBLA per avantatge de còrners

Davant d'una nombrosa concurrència es jugà aquest partit amistós entre l'A. A. Obrers i el F. C. Vilafranca.

Els equips s'arrencaren així:

A. A. Obrers: Alvarez, Baldrí, González, Vidal, López, Callao, Arrieta, Paco, Olaria, Bages i Forques.

F. C. Vilafranca: Sabater, Aparici, Morros, Vis, Larrosa, Berroja, Soler, Torres, Castells, Cundet i Garcia.

La primera part va ésser un domini complet per part dels Alumnas, que efectuaren davant els seus contraris un bon conjunt de joc, marcant-se un gol per mediació d'Olaría. El segon temps ja va ésser més nivellat. Amb això el Vilafranca no deixava d'emprar el joc dur, i es veïeren les dues portes molt inquietades. El Vilafranca marcà un gol per obra de Via.

Els Alumnas guanyaren la copa de LA RAMBLA per la diferència de còrners.

Petites espurnes dels Campionats d'Espanya

Els procediments emprats en l'atorgació de drets als Clubs aspirants al títol de campió nacional, no ens plauen. Ens semblen arbitraris.

Ho aclarim. Pel que fa referència a la classificació de Federacions, aquestes tenen dret a inscriure per a cada una de les proves individuals, fins a tres atletes. La major suma de punts aconseguits en les diverses proves per una Federació, atorga a aquesta el títol de campió d'Espanya.

En canvi els Clubs que aspiren a l'esmentat títol no tenen o no se'ls hi concedeix aquest dret de les Federacions de poder inscriure fins a tres atletes per prova. En el cas dels Clubs és la mateixa Federació a la que aquells pertanyen, la que tria i selecciona els atletes. Com és natural, la Federació selecciona els millors: cinc o sis d'un Club, tres d'un quatre d'un altre, etc., etc.

Així es dona el repetit cas que hi ha Clubs que pel fet de comptar amb un major nombre de primers figures i, per consegüent de seleccionats, es veu més afavorit que els altres.

Si admetem que la valia d'un Club ha de regular-se per la seva major quantitat d'atletes, per la millor qualitat dintre d'aquella i pel millor conjunt, ens trobem, automàticament, que no sempre el títol de campió d'Espanya va a raure on corresponia.

No es cregui que pretenem restar cap dels mèrits contrets pel "F. C. Badalona", campió d'Espanya de Clubs aquest any i el passat. Res tan lluny del nostre interès.

Aquest any el "F. C. Badalona" ha aconseguït els títols de campió de Barcelona i Catalunya d'atletisme. Era, doncs, molt lògic que fos el més indicat, dintre els altres Clubs catalans per a merèixer, igualment, el d'Espanya, com així ha estat, certament.

Però recordem que l'any passat el "F. C. Barcelona", que aconseguí els campionats provincials i regionals, gràcies a posseir un millor conjunt d'atletes. En canvi, va perdre el d'Espanya a causa d'aquests procediments que combatim. És a dir, per no haver pogut defensar els seus còrners tots els mateixos atletes que varen actuar en els precedents campionats.

Sembla que la cosa és ben clara. Recomanem a la Confederació Espanyola l'estudi d'aquest afer, si és que val la pena.

Durant la prova dels deu mil metres, fou desclassificat pel jutge de marxa, l'atleta Vilaplana. Aquest, sorpres, va cometre la debilitat d'atancar-se al jutge àrbitre i preguntar-li per quins motius l'havia priva tdel dret de seguir lluitant.

La resposta del jutge àrbitre titular fou, encara, més dèbil i més inoportuna que la pregunta de l'atleta.

L'atleta, aquell pobre atleta encara està rumiant si hi ha dret o no i si és o no és just que perquè a un jutge li "donem la gana", pot aquell ésser desclassificat.

I la cosa anà així.

L'atleta més desatencat d'aquests campionats fou Consuel, que va obtenir, el sol, 18 punts. Després d'ell, Laconba, 17; González, 16; J. Tugues, 15; Sereix, 12, més els que li corresponen de la prova de rellevaments a 4 x 100 metres; Roca, 13; Ruiz, 11; Colomé, 10... i un espectador desconegut que a causa d'una caiguda soferta en sortir de l'Estadi, a les fòsses,

L'àrbitre, senyor Muntaner, poc notable.

Tot això és el que podem dir d'aquest encontre.

CARRETA CICLISTA COMARCAL

En un trajecte de 42 quilòmetres es va córrer dintre la població, prenent-hi part divuit corredors. Quedaren classificats, en primer lloc, Pere Planes, cicles Medinaceli; Gregori Soria (segon); i Pere Mauri (cicles Medinaceli). Els organitzadors reberen moltes felicitacions per la bona organització.

S. MORERA

fou conduït a la Casa de Socors on li foren aplicats tres punts.

La Federació Catalana d'Atletisme, organitzadora d'aquests campionats, tenia un remarcable interès en que ca pelement estrany no entrés dintre del terreny de joc. Així ho feu constar en lloc visible del programa.

I succeï, com de consuetud, tot el contrari.

En la final dels 100 metres, entre fotògrafs, jutges, cronometradors, atletes i estranys varem comptar que a l'arribada hi havien 57 persones.

Ni una més ni una menys.

En aquests campionats hi han hagut, com gairebé en tots, les corresponents víctimes.

Cul·l va perdre el títol de campió a causa de sofrir una contusió i no poder actuar.

El madrileny Rivera fou desclassificat en la final dels 110 metres tanques on hauria obtingut el segon lloc i cinc punts pel seu equi.

Cunyado, de Guipúscoa, que va perdre el dret de participar en la final dels 100 metres perquè els jutges d'arribada el classificaren després del català Oliver, injustament. Hi ha el públic per testimoni.

Castellort, que per indisposició abandonà la prova dels 10.000 metres marxa quan solament li mancaven comptades voltes.

I Pòu, el tranquil Pòu, a qui varen "virar-li" la cartera amb vint-i-cinc pessetes i altres documents de menys importància.

A tots ells el nostre condol

marxa, a Catalunya, perquè solament a Catalunya es practica aquest esport gens pràctic, gens estètic i el més qualificat pe ra provar conflictes i raons.

A més a més, l'Assemblea acordà aprovar la tassa de l'entrenador nacional, senyor Meléndez.

Quina tasca? Si, home, si... la...
"Puede el baile continuar".
MURPHY.

Els infatigables elements que tan alta deixen la senyera del C. D. Júpiter a la barriada del Poble Nou, amb la seva secció d'atletisme, estan altra vegada movent-se, organitzant la III Volta al Poble Nou, per a la primera quinzena del mes de setembre, la qual com les anteriors i especialment la de l'any passat constitueixen un dia de glòria dintre l'atletisme del Poble Nou i dintre l'atletisme de Catalunya. Cal no més recordar que hi prengueren part més de 300 atletes i que hi hagué més de 70 premis, molts d'ells valuosíssims.

La comissió pro-premis té molt endavant la seva missió i confia obrint tant o més premis dels dignes industrials de la barriada.

El comitè de la Volta ha quedat constituït de la següent manera:

Comissió organitzadora: Josep Guixer, Joan Jordi, Joaquim Carbonell, Alfons Bosch i Antoni Agulló.

Comissió pro-premis: Univers Garcia, Joan Fresquet, Modest Surtora i Manuel Roca.

PIBERNAT BASCULES
CAIXES PER A CABALS
PARLAMENT 9-11

Entre eliminatòries, semifinals, finals, discussions, preparació de cronometres i altres petits quefers, varem emprar-se 12 hores en l'organització d'aquests campionats. S'itemin en compte que les proves celebrades foren 32 resultats que per cada prova es tardà 22 minuts i 16 segons.

Es a dir, que entre prova i prova, l'espectador podia anar de l'Estadi a la Plaça d'Espanya a comprar un sandwich (a l'Estadi feien pagar-ne 0'80 pessetes), i tornar a l'Estadi.

El Comitè d'Honor d'aquests campionats estava integrat per totes les més rellevants personalitats i autoritats. Entre elles En Francesc Macià, Governador, Alcalde, President de la Confederació d'Atletisme.

Però cap de totes aquestes personalitats no va fer honor al públic que assistí a l'Estadi.

Comissió propaganda: Josep Masip, Josep Bonet i Mateu Uripina.

OBITUARI

Francesc Ximenes

Víctima d'un accident d'aviació ocorregut ahr a Sabadell — del qual fou víctima també el seu company Daniel Sanja — ha deixat d'existir el nostre amic el pilot català Francesc Ximenes, ex-alumne de l'Aeròdrom Canadès, iniciat a l'antiga "Penya de l'Aire" i un dels nostres millors aviadors.

Rebi la seva distingida família — així com la del seu dissortat company — el nostre condol sinceríssim.

El club blau-grana ha anunciat el propòsit de fer jugar En Sòmi ier la propera temporada de mig. Si no persisteix en marxar a Madrid — afegeix la referència oficiosa — en qual cas li serà concedida la baixa sense condicions.

I si no passés ni l'una cosa ni l'altra?

El senyor Martínez fa números, pressupostos, no menja, ni dorm, ni cura un moment per convèncer els seus companys de Consell que el més pràctic és comprar un autocar...

Però és molt difícil que se surti amb la seva. Perquè l'amo de les finances del club, senyor Mas, només sent a parlar d'un autocar se li posen els cabells de punta i fa una obstrucció terrible...

Tot just fet públic el calendari del campionat de la segona divisió de la Lliga, els directores del Catalunya s'estan tornant calbs per veure de fer sortir els comptes de les extraordinàries despeses que els desplaçaments els reportaran.

El senyor Martínez fa números, pressupostos, no menja, ni dorm, ni cura un moment per convèncer els seus companys de Consell que el més pràctic és comprar un autocar...

Però és molt difícil que se surti amb la seva. Perquè l'amo de les finances del club, senyor Mas, només sent a parlar d'un autocar se li posen els cabells de punta i fa una obstrucció terrible...

El senyor Martínez fa números, pressupostos, no menja, ni dorm, ni cura un moment per convèncer els seus companys de Consell que el més pràctic és comprar un autocar...

Però és molt difícil que se surti amb la seva. Perquè l'amo de les finances del club, senyor Mas, només sent a parlar d'un autocar se li posen els cabells de punta i fa una obstrucció terrible...

El senyor Martínez fa números, pressupostos, no menja, ni dorm, ni cura un moment per convèncer els seus companys de Consell que el més pràctic és comprar un autocar...

Però és molt difícil que se surti amb la seva. Perquè l'amo de les finances del club, senyor Mas, només sent a parlar d'un autocar se li posen els cabells de punta i fa una obstrucció terrible...

El senyor Martínez fa números, pressupostos, no menja, ni dorm, ni cura un moment per convèncer els seus companys de Consell que el més pràctic és comprar un autocar...

Però és molt difícil que se surti amb la seva. Perquè l'amo de les finances del club, senyor Mas, només sent a parlar d'un autocar se li posen els cabells de punta i fa una obstrucció terrible...

El senyor Martínez fa números, pressupostos, no menja, ni dorm, ni cura un moment per convèncer els seus companys de Consell que el més pràctic és comprar un autocar...

Però és molt difícil que se surti amb la seva. Perquè l'amo de les finances del club, senyor Mas, només sent a parlar d'un autocar se li posen els cabells de punta i fa una obstrucció terrible...

El senyor Martínez fa números, pressupostos, no menja, ni dorm, ni cura un moment per convèncer els seus companys de Consell que el més pràctic és comprar un autocar...

Però és molt difícil que se surti amb la seva. Perquè l'amo de les finances del club, senyor Mas, només sent a parlar d'un autocar se li posen els cabells de punta i fa una obstrucció terrible...

El senyor Martínez fa números, pressupostos, no menja, ni dorm, ni cura un moment per convèncer els seus companys de Consell que el més pràctic és comprar un autocar...

Però és molt difícil que se surti amb la seva. Perquè l'amo de les finances del club, senyor Mas, només sent a parlar d'un autocar se li posen els cabells de punta i fa una obstrucció terrible...

El senyor Martínez fa números, pressupostos, no menja, ni dorm, ni cura un moment per convèncer els seus companys de Consell que el més pràctic és comprar un autocar...

Però és molt difícil que se surti amb la seva. Perquè l'amo de les finances del club, senyor Mas, només sent a parlar d'un autocar se li posen els cabells de punta i fa una obstrucció terrible...

El senyor Martínez fa números, pressupostos, no menja, ni dorm, ni cura un moment per convèncer els seus companys de Consell que el més pràctic és comprar un autocar...

Per Canaletes diuen...

Que els socis de l'Iluro de Mataró estan que treuen foc contra el Comitè de Competició de la Federació.

Que amb qui estan, però, més indignats és amb En Vidal.

Que fins asseguren que li faran una boca nova...

Que dissabte vinent se celebrarà l'Assemblea ordinària de la Federació Catalana.

Que sembla ésser que hi haurà molta lluita pels llocs del Comitè directiu.

Que es parla que la Directiva de la Sala Capis vol anar per majories deixant solament un lloc de minoria per al jaumí dissident Sr. Guarnier.

Que l'actual president, senyor Plantada, se "sacrifica", car té el pensament posat en la Nacional per si es produeix alguna vacant...

Que és molt particular que es passi amb aquesta senzillesa d'autonomista a centralista...

Que encara ningú no sap ben bé del cert a qui es deu l'autonomia futbolística de Catalunya.

Que tots els delegats que hi assistien diuen el mateix: "Sort de mi".

Que a Canaletes serviran llimonada gratuïta durant 1. setmana a qui encerti si es deu a Plantada, Costa, Soldrà, Massoni, Cavestany, Canyelles, Patxot, Guixà... o Cabot.

Que el miting esportiu del Centre de Dependents fou un èxit.

Que no hi varem veure entre el públic cap directiu de clubs de futbol ni cap federatiu.

Que deixem de banda, naturalment, el senyor Plantada, el qual va participar en el miting.

Sastreria F. COMAS
Fontanella, 9, pral.
Bones qualitats / Gustos selectes
Tall i confecció perfectes
PREUS RAONABLES

sembla que seran d'una certa importància qualitativa.

Ulira En Greenwell — el reingrés del qual com a entrenador es dona per segur —, el Barcelona confia aconseguir el concurs de diversos jugadors brasilers del "Vasco da Gama", entre altres el mig centre que tant va agradar al públic català.

Si fracassen, sempre quedarà el recurs de fer-los fer exhibicions de "machicha".

rectiva d'un club de primera categoria de la nos va ciutat. No volem dir-ne el nom, però sí reproduir la denominació humorística dels esmentats directius:

President: Jilgoss malabares.
Vice-president: El pobre Valbena.
Tresorer: El gran tacafio.
Secretari Josepet de Sant Coloni.
Vice-secretari: El lliso Canizares.
Compador: Flores de lupo.
Vocal: Mancha que limpiu.

EL BARCELONA I SAMITIET.

El club blau-grana ha anunciat el propòsit de fer jugar En Sòmi ier la propera temporada de mig. Si no persisteix en marxar a Madrid — afegeix la referència oficiosa — en qual cas li serà concedida la baixa sense condicions.

I si no passés ni l'una cosa ni l'altra?

El senyor Martínez fa números, pressupostos, no menja, ni dorm, ni cura un moment per convèncer els seus companys de Consell que el més pràctic és comprar un autocar...

Però és molt difícil que se surti amb la seva. Perquè l'amo de les finances del club, senyor Mas, només sent a parlar d'un autocar se li posen els cabells de punta i fa una obstrucció terrible...

El senyor Martínez fa números, pressupostos, no menja, ni dorm, ni cura un moment per convèncer els seus companys de Consell que el més pràctic és comprar un autocar...

Però és molt difícil que se surti amb la seva. Perquè l'amo de les finances del club, senyor Mas, només sent a parlar d'un autocar se li posen els cabells de punta i fa una obstrucció terrible...

El senyor Martínez fa números, pressupostos, no menja, ni dorm, ni cura un moment per convèncer els seus companys de Consell que el més pràctic és comprar un autocar...

Però és molt difícil que se surti amb la seva. Perquè l'amo de les finances del club, senyor Mas, només sent a parlar d'un autocar se li posen els cabells de punta i fa una obstrucció terrible...

Davant la XIII Volta a Catalunya

CICLISME

LA DESFILADA DE LA VOLTA

Comentari a la finida Volta a França. -- El que diu M. Desgrange per a la de 1932. -- Prieto, el nou formidable stayer. -- Ha quedat oberta la inscripció de la Volta catalana

De cara a la Volta

Amb el present número iniciem una sèrie de notes, que ens suggereix la nostra estimada Volta a Catalunya, amb el propòsit de donar a conèixer la nostra opinió sobre algunes qüestions relatives a aquesta prova. L'única finalitat que perseguim és el major èxit i esplendor d'aquesta magna carrera ciclista que durant vuit dies té suspesa l'afició esportiva i profana d'Espanya, i també, proporcions guardades, de l'estranger.

1

LA DESFILADA

Anem a assenyalar, en primer lloc, l'absoluta necessitat de donar a la Volta a Catalunya la màxima popularitat possible. Vol dir això que li donem aquesta qualitat? No. És evident que la Volta catalana és, de totes les proves esportives de la nostra terra, una de les més contingents de públic mobilitat, però opinem que d'alguns anys ençà (però des de 1929-30), minva d'una manera ostensible aquesta massa popular que emmarca cada any la Volta.

No és la nostra intenció, ara, aprofundir en aquesta breu nota, la causa o les causes que poden haver contribuït a aquest fet. A vegades, és una cosa tan simple tan minsa, que hom no gosa a donar-li tota la responsabilitat, tota la culpa que entrau. Però, per nosaltres, és una senyalla nua d'opinió: o sí, el sol fer escalfar l'horitzó i el lloc de l'arribada.

Avui volem dir, però, que trobem que solament ens preocupem, a la nostra ciutat, de donar cabuda i agraïment al moment en què els corredors reben el premi de la seva cursa. I no ens preocupem, i, necessari, per aconseguir aquesta màxima popularitat de la Volta, donar tota la importància que es mereix al moment d'arribada de la cursa. No, fins la manera més pública de fer créixer i propagar l'interès pel transcurs de les etapes a seguir. Som partidaris decidits de donar la solida als toros de la Volta a Catalunya, a una bona excelsió del matí, que doni aquesta facilitat que cerquem.

Presenti, qui hauria guanyat tant en moral, que és molt difícil dir el que hauria pogut passar després.

Aquesta gesta de Pelissier va fer que M. Desgrange en arribat a Gap contrès a abraçar-lo i li digués: "Gràcies, Charles". Res no hi hauria a dir sobre això si no fos que aquest senyor és el director, l'organitzador, el creador i no sabem què més de la Volta a França, i creiem que quan s'ocupa un càrrec d'aquesta importància cal saber conservar la més estricta imparcialitat. Però... "la França per damunt de tot", diuen els nostres veïns.

En canvi, Pelissier, un cop arribat a París, ha dit: "He corregut la Volta perquè tothom m'afirmava que era necessari per a l'equip de França. Jo he fet tot el màxim, he guanyat etapes i he salvat Tonin a Gap. He fet a consciència el que hom m'ha demanat que fes, i sóc feliç d'haver-ho aconseguit. Però jo no crec pas que torni a córrer la Volta a França..."

L'home més brillant de la Volta ha estat Demuyere, el veterà "tour", qui s'ha fet creditor als mateixos honors que el vencedor, pel seu esperit de lluitador conscient i enèrgic, que ha brindat les més grans emocions de la finida Volta. Veritable candidat a ocupar el primer lloc, no ha vist reeixir els seus intents, per ben poca cosa, encara que ha aconseguit avaluar suficientment el seu nom.

Presenti, l'humil italià, classificat tercer, s'ha comportat d'una manera que ningú (ni els del seu país) esperaven. Itàlia, amb l'equip que ha enviat a la Volta a França, ha demostrat posseir una gran reserva de valors, que la fan una de les principals nacions ciclistes del món.

Dels turistes-rutiers, Max Bulla ha consolidat el seu nom i s'ha obert pas a un esdevenidor que se li apareix esplendor de promesses.

Es de d'altre la retirada de Panecra, en la penúltima etapa, quan només portava una diferència de sis minuts del vencedor del seu grup. El simpàtic corredor italià ex-tour de Catalunya, se senti malalt i es veié obligat a abandonar quan els

XIII VOLTA A CATALUNYA

VII Gran Premi Citroen

PERPINYA, FINAL D'ETAPA
El final d'etapa de Perpinyà és un fet. Formen el Comitè organitzador delegats del Comitè departamental de la Unió Velocipèdica Francesa,

CANYARDO

del Centre Espanyol del Casal Català i del Velo Club Català. El Comitè departamental de la U. V. F. és el mateix que organitzà les arribades de la Volta a França, en el clàssic passeig dels Platans, i semblant, i si és possible, superada organitzament amb els tres clubs espanyols, per correspondre a la designació que ha desvetllat formidable entusiasme. L'etapa de Perpinyà serà sens dubte la més transcendental que ha tingut la Volta a Catalunya. Francesos i espanyols volen rivalitzar perquè el record sigui inoblidable.

HA QUEDAT OBERTA LA INSCRIPCIO

El reglament general de la Volta a Catalunya està ja en poder de la Comissió Esportiva de la U. V. F. Com sigui que es concedeix solament fins el dia 25 del corrent com a terme hàbil per inscriure's a drets senzills, els organitzadors han declarat oberta la inscripció.

La modificació més radical del reglament és la que fa referència al règim de serveis organitzadors sobre ruta. Seran aquests anys prohibits en absolut. Desde cap vehicle seguidor (automòbil, moto, sidecar) podrà passar-se absolutament res als ciclistes. Ni aliments, ni limonades, ni refrescos. Aquests serveis quedaran substituïts pels controls d'aprovisionament fàxos i voluntaris dels que podran servir-se els seus i els nois per un igual. El mateix tractament per tots. Aquest és l'esperit.

Classificació nacional (garantida) exclusius els corredors residents a França, Catalunya, Vascongadas i Castella la Vella: 800 pessetes; — 500 — 300 — 200 — 100.

Classificació nacional (garantida), exclusius els corredors residents a França, Catalunya, Vascongadas, les dues Castelles, València i Balears: 500 pessetes; — 250 — 100.

Classificació nacional especial (garantida): per corredors: 700 pessetes; — 400 — 250 — 150 — 100 — 75.

Classificació nacional especial (garantida): Principiants: 500 pessetes — 250 — 100.

Per cada etapa: classificació internacional: 100 pessetes; — 50 — 25.

Dietes: Deu pessetes diàries a tots els corredors que no guanyin premi.

Primer: "Gorra Sport" i 50 pessetes a Lleida; 50 pessetes a Girona; 50 pessetes carretera de Sans. Primer de cada etapa sobre gorra "sport", deu pessetes.

Comissió de Gironella: 100 pessetes al primer.

El primer premi de 500 pessetes destinat als principiants, el subvenciona l'agent exclusiu de l'Aigua Vail-par, i dels llapis Termosant.

No obstant aquesta llista de premis, que com pot apreciar-se afavoreix als corredors madrilenys, mallorquins i valencians en perjudici de catalans, bascs, i de la montanya (ja que els primers esmentats poden optar als primers d'aquests últims i aquests no a la dels primers) s'han rebut demandes de l'esmentat grup demanant que la entitat subvencioni les despeses, a la qual cosa no és possible accedir, puix per això s'idearen els dits premis especials. Els organitzadors adverteixen que si l'inscripció dels corredors més afavorits precisament per la distribució de premis no es produeix en el grau que hi ha dret a esperar suprimiran les llistes tercera i quarta i reforçaran les de classificació internacional i classificació nacional, o sí, primera i segona.

El programa de Desgrange per a 1932

Heus ací, en síntesi, el que M. Desgrange, l'organitzador de la Volta a França, ha dit que pensa realitzar per a la de 1932:

"La mateixa fórmula, ja no cal dir-ho, perquè aquesta fórmula (la dels equips representatius dels països), ens ha assegurat l'èxit de la carrera durant dos anys."

Potser hi haurà algunes modificacions en la forma d'allistar els equips.

Estic satisfet d'haver ajudat Pégion, Le Calvez, Schefers, Presenti a demostrar llurs qualitats, i l'any vinent procurarem descobrir-ne d'altres, tant

L'ensorrada definitiva de Mateo de la Osa, batut per k. o. en tres rounds. -- El cubà Johnny Cruz no ha convençut. -- Brillants reparacions de Ricard Alís i Isidre Pérez. -- Vince Dundee ha fet match nul amb Jack Hood. -- Les finals dels campionats amateurs de Catalunya

La desfeta que Soren Petersen infligí, fa pocs mesos, a Mateo de la Osa, aparegué als ulls d'entesos i profans com una ensopagada fatal per a l'home que la crítica americana assenyala — després del seu ressonant triomf damunt Ficucello — com una segon Paulino, amb l'avantatge a favor seu que era més jove, tenia més intel·ligència, i, sobretot, havia anat a parar a mans del millor manager del món.

La victòria decisiva damunt Ficucello col·locà Mateo de la Osa en un pla prominent entre els pesos forts joves d'Amèrica. La crítica s'estengué en llargs comentaris i vastíssimes consideracions, i el base vingué a Europa en pla de futur gran campió. Però el danès Soren Petersen en infligir-li una desfeta humiliant, tirà per terra aquest castell d'il·lusions. Amb tot, la desfeta de Mateo de la Osa va trobar moltes justificacions, i a la llarga els comentaristes arribaren a posar-se d'acord i s'establí que el base havia perdut el combat per no haver donat al seu adversari la importància que realment tenia, cosa que el portà a negligir la seva preparació.

D'alleshores ençà, Mateo de la Osa no havia boxat més. Va tornar als Estats Units, i es preparà per a la reparació. Li interessava molt fer una reentrada brillant. Però aquesta vegada la desfeta ha estat encara més aplandora. Totes les qualitats que ens havíem entestat a veure en Mateo de la Osa, i tota l'atenció que ha posat a preparar-se per a aquesta reparació, no han servit per res. Els punys fulminadors del pes fort americà Charles Retzlaff, en posar-lo k. o. en tres repeses, han acabat definitivament amb l'aurola que s'havia bastit al seu voltant.

MATEO DE LA OSA

altres que li han estat oposats.

Quant a Cruz, tot i que palesa molta classe, i una dreta terrible, el seu joc pecà de poca variació, i així com a distància i a mitja distància manifestà bona preparació i magnífics coneixements, en el cos a cos no solament la seva tasca fou nul·la, sinó que fins es presentà com a fàcilment vulnerable. En aquesta

Aquesta seva brillant actuació ha vingut en el moment més oportú, quan la categoria lleuger acaba d'enriquir-se amb dos valors nous: Riambau i Clua. Els empresaris barcelonins podrien acarar l'ex-campió a aquests dos púgils, per veure si Pérez es mereix realment una nova oportunitat amb Robert Sans o Josep Micó.

El combat Vince Dundee - Len Harvey, anunciat per a la setmana passada, va ésser substituït per un Dundee - Hood.

GREGORI VIDAL

Jack Hood és un dels valors anglesos més sòlids del pes mitjà, rival etern del campió Len Harvey, i un dels components del quartet Harvey - Johnson - Hood - Ireland, que era l'orgull de la boxa anglesa.

Davant aquest home, Vince Dundee no ha pogut obtenir altra decisió que un match nul, resultat que amb tota seguretat serà una arma més que esgrimiran els detractors del futur campió del món de la categoria. Però cal tenir present que els comentaristes que presenciaren el combat, han coincidit en apreciar una superioritat i un domini constant de l'americà que no reflecteix de bon tros la decisió donada a la lluita, que fou a totes llums injusta i parcial.

Després d'aquest resultat, el combat Harvey - Dundee tindrà molt més interès encara. Li és necessari a Len Harvey de superar el resultat aconseguit pel seu rival etern, si no vol que el seu prestigi i la posició preeminent que ocupa en el seu país, se'n ressentin considerablement.

Els campionats amateurs de Catalunya han acabat. A través de les diverses jornades, s'ha posat de manifest que Catalunya és terra de púgils, i que si s'aconsegueix man-

Ja us afaiteu amb sulles

"TOLEDO"?

Es evident que les sortides a les tres de la matinal, a les quatre, o a les sis, és una hora intempestiva per a la immensa majoria de la gent. I el que tal, avui que el negoci ciclista no dona tot l'èxit que caldria a aquest esport, és cercar aquest ajut entre la gent que no ha vist mai una carrera i que pot, en un moment donat, engrisar-se davant l'immòbil espectacle que indubtablement ofereixen les grans proves de la carretera, i que poden donar la seva cooperació econòmica al ciclisme.

Concretant: desfilarem per a la nostra Volta una sortida que podria ésser, per exemple, les vuit del matí; i, controlats tots els participants, efectuarem una desfilada pels carrers més cèntrics de la ciutat, com són la Granvia, Rambles, Ronda, etc. (a escollir, segons l'itinerari), "a mitja d'una perfecta ordre, de tota la brillant coreografia que formen corredors, automòbils, motos i seguidors entusiastes que acompanyen els seus fins als afores de Barcelona. I si cal, escarcar la primera etapa en 20 o 30 quilòmetres, els que calguin per a donar les dades facilitats als corredors.

Tot menys que passi com fins ara, que hi ha molta gent que no s'assabenta de res que afecti la Volta a Catalunya, fins a la tornada. Cal renovar-se i fugir de la rutina.

De la Volta a França

Dimecres passat s'acabà la gran prova ciclista que és la Volta a França, amb la victòria d'Antonin Magne. La satisfacció per part dels francesos no pot ésser més gran en veure sortir vencedor per segona vegada un compatriota. I precisament, Magne, no era pas un dels favorits, ni molt menys; tant és així que la seva inscripció al "Tour" la deu més que als organitzadors, a la insistència de Charles Pelissier, l'home de més influència actualment en els afers ciclistes de França. Aquest fet, al mateix temps que acredita Pelissier, demostra "el cop d'ull" del seleccionador.

La victòria d'Antonin la creiem justa, per la valentia com ha sabut defensar el seu lloc de les brutals escameces de Demuyere, qui, malgrat tot, aconseguí desfer-se de Presenti. De no ésser, però, el brillant i inestimable ajut restat per Pelissier, en l'etapa de Nica-Gap, Magne s'hauria vist desposseït del primer lloc a favor de

aires parisenys ja es feien sentir.

Globalement, la tasca dels equips no ha estat gens meritoria. Ha assolit el primer lloc, el beiga, perquè els seus components són veritables màquines d'acer, capaços de resistir el més inimaginable dels esforços. S'han distingit per aquest ordre: Demuyere, Rebray, De Waele, Vervaecke i Schenckers.

Frància ha causat una decepció, per la tasca migrada dels seus asos. Llevat Magne i Pelissier, tots els altres no han fet res de notable.

Itàlia s'ha revelat, una vegada més, per la classe excel·lent dels seus corredors. Di Paco, l'home que ha guanyat més etapes, i qui tingué la virtut de fer expasmar M. Desgrange perquè pujava "tantant i xulant" els Pirineus, ha aconseguit apagar en els finals d'etapa a Pelissier, considerat gairebé imbatible a l'sprint. Di Paco ha sabut refrescar l'enemistat Guerra-Pelissier de l'any passat i ha salvat a bastament l'honor del seu país.

De Presenti, ja hem dit, el seu brillant treball. També s'han fet remarcar, Gesty i Gremo.

Per la banda dels alemanys, els quals han actuat amb certa por i amb absoluta manca d'iniciativa. Cal citar a Metz, Thierbach, Geyer, Stoepel. I de l'equip mixte, Austràlia - Suïssa, a Opermann i Buchi.

Ens deixarem l'equip d'Espanya. El "realista" Cepeda es veié obligat a abandonar completament esgotat, fins a l'extrem que ha manifestat que no pensa córrer mai més la Volta a França.

Per nosaltres, Cepeda es pot ben retirar de la vida ciclista, i mirar d'entrar en algun empleu a la casa ex-reial de D. Alfons, com a paga de la seva "valentia" de córrer per terres de França amb un jersei bicolor.

El "cop de mà" que ha rebut és el premi justíssim a la seva deslleialtat esportiva i ciutadana. Ja ho diu l'adagi: "Tal faràs, tal trobaràs".

Els corredors, per inscriure's, deuran omplir un butlletí i acompanyar la quantitat de trenta pessetes de drets, no reemborsables, ja que són per sufragar les bosses dels controls. Els corredors que encara no hagin complert al 25 d'agost deuen acompanyar una autorització dels seus pares.

L'inscripció es comença amb els tres

1. Marian Canyardo, de Barcelona, primera categoria.

2. Josep Colas, de Narbonne, espanyol, primera categoria.

3. Marius Chabran, de Valbarelle, francès, primera categoria.

La sollicitud de Canyardo s'ha rebut després del primer anunci en ferm de la gran prova.

Josep Colas, és aragonès, natural de Carièna. Un dels molts espanyols residents a França, que aquest any prendran part a la Volta a Catalunya.

Marius Chabran, compta amb un brillant historial. Primer, en el gran premi de la Victòria a Nica, davant de Gremo, Bonner, etc. Segon, en el Critèrium Mont Ventoux, on va batre a Binda, entre altres. Quart, en el Critèrium du Midi (1924), davant de Le Drogo, Ronse, Charles Pelissier.

Primer, en el Gran Prix Paret (Marsella). Primer, en el Gran Prix Jalade (Marsella). Però la confirmació de Chabran com routier fou en el Critèrium du Midi, disputat el 14 de juliol d'aquest any sobre 300 quilòmetres. Chabran i Jean Aerts varen ésser els dos únics homes que resistiren la fúrida boira de l'italià Aléard Simoni. Varen sucumbir Frantz, Ronse, Joly, Marcel Bido, Gysels, Ferdinand le Drogo, Cardona Pierre Magne... i l'extraordinari Chabran es va sostenir sempre arribant a dos llargs de màquina de Jean Aerts i Simoni. Fou portat en triomf pel públic de Caracassonne per ésser el primer francès arribat. Chabran pot perfectament inscriure el seu nom com a guanyador en el palmarès de la Volta a Catalunya.

Els organitzadors, a l'obrir l'inscripció, creuen necessari, i ens reguen repetit, la publicació de les llistes de premis per coneixement dels interessats.

Classificació internacional: 3000 pessetes; — 2000 — 1000 — 500 — 400 — 300 — 250 — 200 — 150 — 100.

Classificació nacional (garantida): 1500 pessetes; — 1000 — 500 — 400 — 300 — 200 — 150 — 100 — 75.

a França com als altres països. No pensem pas que la Volta a França hagi d'ésser més que res una exhibició d'estrelles fantàstiques — com Binda — o exageradament interessades, com Guerra.

La Volta a França fa en dues o tres etapes d'un recorregut un home popular. En una paraula: procurarem dirigir-nos més als que pugen que no pas als consagrats.

Continuarem el sistema de petites etapes, perquè és el millor, i infinitament superior al de les marques. No augmentarem el nombre partint en dues, per exemple, l'etapa Luchon-Perpinyà. Assajarem, també, les sortides de bon matí, que deixaran als corredors tota la tarda per a reposar, i si l'experiment reïx, el completarem en 1933.

Finalment, ens esforçarem en arribar als Pirineus economitant dues etapes, sense allargar les que subsisteixen.

Prieto, el nou valor ciclista

Dijous passat, varen fer la seva presentació a Sans, en match darrera motot, dos stayers: Blanc Garin (francès) i Prieto (espanyol). Aquest corredor, però, ha residit gairebé sempre a França, i esportivament ens era completament desconegut.

Hem de dir que, d'aquests dos, Prieto fou el que causà més forta impressió en el públic. La lluita fou magnífica, formidable, entre Prieto i Ferrer (J.), qui era el tercer contrincant. Moralment la victòria es decantà pel costat de Prieto: materialment, fou de Ferrer, gràcies a les avaries que sofí el seu adversari.

Es diu que dijous vinent tornarà a actuar Prieto a Sans, i es preveu per aquest dia un formidable ple, tanta és la impressió que causà el nou valor del ciclisme espanyol, si com s'ha dit, Prieto es decideix nacionalitzar-se, de nou a Espanya.

Blanc Garin, no desentonà, però pasà molt apagat al costat dels altres dos adversaris.

Quant a Cebrian Ferrer, no actua malament; però tampoc es pot dir que estigui a nivell d'altres vegades.

Pere ABELLA MASDEU.

VINCE DUNDEE

garen la victòria a Cruz. Aquesta decisió aixecà un nivell de protestes, per quant molts espectadors opinaven que Jim Terry es mereixia almenys un match nul.

Johnny Cruz és un boxador de classe. Davant Terry ho palesà en diverses ocasions. Es manifestà infinitament superior a aquest, però això està molt lluny de voler dir que Cruz sigui superior a tots els nostres plomes. En aquest combat es discutia, precisament, quin dels dos homes aconseguia guanyar-se l'oportunitat d'un combat amb Josep Gironès. De moment no ho han aconseguit ni l'un ni l'altre.

El Jim Terry de dimecres era exactament el mateix de sempre,

modalitat, difícilment aconseguiria reeixir davant un home com Josep Gironès, que n'és el millor especialista.

Ricard Alís reaparegué preparat a consciència, i aconseguí un triomf brillant. Max Yzane, el seu adversari, abandonà a la segona represa. Aquest resultat ha donat lloc a comentaris entusiastes, i no falta qui ja parla del retorn de l'Alís a la seva magnífica forma d'antany. Els que així pensen, caldria que no oblidessin que Max Yzane només té punch, que d'encaixador no té pas gens, i que una comparació entre els coneixements dels dos homes ens donaria un Alís infinitament superior.

La victòria del valencià té de meritòria l'haver estat aconseguida tan ràpidament. Però abans de tornar a parlar d'aquell Alís, convé que el púgil de Bunyol ens demostrï si el mateix que ha fet amb Max Yzane ho pot fer amb homes de classe reconeguda.

Amb el combat contra Martínez "el Portuguès", Isidre Pérez, ex-campió de Catalunya, s'ha refet considerablement d'ulteriors actuacions poc convincentes, i ha posat de manifest que torna a estar ben preparat per a donar força feina a qualsevol pes lleuger.

El combat contra Martínez "el Portuguès", Isidre Pérez, ex-campió de Catalunya, s'ha refet considerablement d'ulteriors actuacions poc convincentes, i ha posat de manifest que torna a estar ben preparat per a donar força feina a qualsevol pes lleuger.

El combat contra Martínez "el Portuguès", Isidre Pérez, ex-campió de Catalunya, s'ha refet considerablement d'ulteriors actuacions poc convincentes, i ha posat de manifest que torna a estar ben preparat per a donar força feina a qualsevol pes lleuger.

Exigeix-lo al teu estanquer

Restaurant Catalunya
ecomana a la seva distingida clientela i al públic en general, la incompapable
SOPA DELS PESCADORS Plat creatiu de la casa

CATALA!
Aquest és el teu paper de fumar

per les comarques diuen...

Que es prepara un homenatge als jugadors del Girona.

Que han estat pregats de contribuir-hi els socis.

Que nosaltres proposem que es faci l'homenatge als socis que han contribuït a tots els homenatges des de dos anys ençà.

Que s'hi tindrien ben guanyat.

Que la vetllada de boxa a Girona, fou un gran èxit esportiu i econòmic.

Que els esportius gironins treballen pro-ESTATUT de Catalunya.

Que ara han demostrat, una vegada més, allò d'"Esport i Ciutadania".

Que ara solament manca que no se n'oblidin al camp de futbol, quan l'àrbitre no vingui del tot bé.

Que En Cucurull, del Tàrraga, està cada dia més engriscat, tota vegada que ha deixat de jugar.

Que En Maimó, del Tàrraga, cada dia té més afició a la pista rodona d'el'Ateneu.

Allí és el seu camp d'entrenament i hom espera poder veure la seva lleugeresa d'entrenador que ha sembrat.

Que a Tàrraga les activitats esportives ja no són tema d'actualitat, i és que no pensen en el vinent Campionat.

Que després tot seran empentes.

Que el que es podria mirar és d'ingressar a una categoria més alta, puix que allò de jugar sempre amb els mateixos i quedar sempre iguals, no dona lloc a poder-se elevar. I a Tàrraga ja es van deixar l'any passat.

A IGUALADA

A. Igualadí, 6. — Gladiador F. C., o

L'equip de l'Ateneu lliurà en aquest partit un bon futbol, que conerà amb l'èxit de la victòria per l'ample marge de gols.

L'equip Pasqual, del Castelló, que reforçà l'equip local, fou una excel·lent demostració tant en la passada com en el xut, la qual cosa entusiasma el nombre públic, que quedà satisfet amb poques vegades.

Els gols varen aconseguir-los Enric (1), Pasqual (3), Soler (2), tots de belles jugades.

L'equip vencedor el formaven: Casals, Sogues, Puiggròs, Marcet, Xucà, Sastre, Soler, Morera, Enric, Pasqual i Rourlet.

A BLANES

ELS PARTITS DE FESTA MAJOR

En un torneig a dos parts el Palamós S. C. guanyà una màgica copa.

El dissabte i diumenge, 25 i 26 de juliol darrer, el Palamós S. C., campió de Catalunya de la Lliga Amateur d'enguany es traslladà al poble coster de Blanes.

El primer d'aquests parts se l'adjudicà el Palamós guanyant per dos gols a un. Fou un encontre anivellat però els forasters patiren una major concentració que no pogué ésser contrarestat per l'empenta dels locals.

Al segon dia es jugà dur, molt dur, i en sortí handicapat — naturalment — l'equip palamós, el qual hagué de lamentar alguna baixa. Boix, porter de l'equip visitant féu una exhibició del què és capaç de fer amb una bona tardia. Salva'ls gols segurs. Aquest encontre acabà amb empat a un gol i la copa la guanyà el Palamós.

I ara que ho parla de Copa, ho serà recordar a la Federació de la Lliga Amateur que espera concedir la copa i les medalles que es tenen conquerides els equips del Palamós amb motiu del darrer campionat de Catalunya. — A. C.

A ROQUETES

C. D. Roquetenc, o. Penya Carles C. D. Roquetenc, 3. Penya Carles Bestit, 2.

Els dies 25 i 26 de propassat el nostre primer equip jugà dos parts amb la Penya Carles Bestit, de Barcelona, amb els resultats més amunt indicats.

Tots dos parts foren molt disputats.

L'ESPORT A LES COMARQUES FUTBOL "AMATEUR"

El primer ol, fet per la Penya, ho fou de penal.

Tant el primer dia com el segon el C. D. Roquetenc va enjugar bastants xuts a la porta contrària, però, els uns per massa precipitació i els altres per la bona actuació de Noriega, no van ésser convertits en més gols.

En resum, dos parts força interessants en els quals veírem boniques jugades per ambdós bàndols.

El C. D. Roquetenc presentà a Sánchez, Perelada, Garrido Subirats, Ruiz II, Fabra, Sabater, Miralles, Ruiz I Talla, Mitjavila, i el segon dia Navarro en lloc de Perelada, Hierro en lloc de Talla i Lapeira en lloc de Fabra.

La Penya Carles Bestit presentà Noriega, Esteller, Clotet, Camí, Alamy, Canyades, Coromines, Toró, González Carles i Gámez—Roquetenc.

A MORA LA NOVA

Olimpica F. C. de Mora la Nova, 2; Club Deportivo Ginestar, 1.

Davant el nombre públic i sota les ordres de l'àrbitre senyor Cubells es jugà aquest partit, que va resultar entretingut, donada la igualtat existent entre els dos equips a dalt esmentats. Totes dues parts resultaren igualades, si bé cap a l'acabament del partit dominà amb més intensitat el Ginestar, encoratjat pels seus aconseguint l'empat.

La primera part acabà amb l'empat a zero.

A la segona part es marcaren els tres gols del partit, marcats per Simó i Vidal, els dels olímpics, i el de Ginestar el féu Gallissà per mitjà d'un penal en què fou castigat l'Olímpic.

Els distingits foren: porter i defensa dels dos equips, Vidal, Montlleó i Chies.

L'equip vencedor s'alineà d'aquesta forma: Vila, Ballester, Escrivà, Paspas, Ceballos, Montlleó, Pinyol, Chies Vidal, Soler i Pujol.

L'àrbitre, un xic penal pels de casa. Cal remarcar, però, que de xutar totes les faltes, el partit hauria estat de tot ensoport.

A REUS

Catalunya Nova, 1; Lúria F. C., 1.

Al camp del Catalunya Nova i davant de nombre públic es descabellà aquest encontre, que fou força interessant donada la igualtat de forces, ja que el Lúria, de Tàrragona, es presentà reforçat per elements del Gimnàstic.

El resultat d'aquesta i és fidel reflex de l'encontre, que mantingué l'expectació continuament.

L'àrbitre Prat, força bé.

L'equip del Catalunya Nova s'alineà com segueix: Pedreny, Cort, Martí, Zamora, Pedret, Aldama, Reig i Vil·la Villena Sastre i Escoda.

A ARENYS DE MAR

U. E. Arenys, 3; Atlètic Club de Badalona, 1.

Aquest partit, que tingué lloc diumenge passat al camp d'esports situat al Font de les Creus, va proporcionar a l'afició local l'ocasió d'admirar novament el conjunt de l'equip badaloní, que tan bona impressió va causar quan la seva primera visita.

La victòria sorprengué a l'equip local, que, després d'aguantar admirablement l'empenta desplaçada per l'onze adversari durant el primer temps, va imposar-se rotundament després del descans gràcies a una reacció vigorosa i irrefutable.

Del Badalona es distingiren el defensa dreta, mig centre i interior esquerre.

De la U. E. Arenys destacaren Domènec, Vidal i Coll en el segon temps. Aconseguien els punts Domènec (2) i Coll.

L'àrbitratge de Castells, encertat.

Per al diumenge vinent, ultra un partit interessant de futbol, tindrà lloc l'esperat encontre de basquetball entre el C. C. Hospitalet i l'equip titular, el qual ve rodejat d'una palpitant emoció.

A CAPELLADES

C. E. Capellades, 6; F. C. Vilafranca (reserva), 4.

Solucióada la crisi de la directiva del nostre club, aquest ha tornat a actuar un equip modestet i sense pretensions, ja que els "esos" en rebeldia han restat fora de l'equip; va posar tota la seva bona voluntat i va guanyar el reserva del "Vilafranca", poguent la victòria ésser més sorollosa, d'haver actuat amb més encert l'àrbitre.

C. E. Capellades, 3

Un altre bon partit i una altra victòria del nostre modest equip. En aquest encontre igualment que en

l'anterior, es probaren elements nous dels que podem treure bon profit de dos o tres jugadors dels debutants.

A MARTORELL

Trofeu LA RAMBLA

Per als vint dies 15 i 16 del mes en curs està anunciada la disputa d'un magnífic trofeu, donatiu de LA RAMBLA, que es disputaran l'equip local, el F. C. Vilafranca i el C. D. Europa, de Sabadell.

Hi ha gran expectació per presenciar aquests encontres.

A PALMA DE MALLORCA

El Campionat de promoció de futbol

La darrera jornada de l'esmentat torneig va correspondre jugar als equips Espanya-Balears, al camp de "La Punta", sota la direcció del col·legiat Antoni Miguel, que actuà molt fàcilment degut a la superioritat del Balears, que obtingué la victòria per cinc a dos.

Després del final Campionat de promoció, els equips tenen la següent puntuació:

Equips	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Balears	8	6	0	2	24	13	12
Monaco	8	4	2	2	18	15	10
Atlètic	8	3	2	3	10	13	8
Espanya	8	1	6	11	7	19	3

Boxa

Organitzada pel Boxing Club Ma-

DE FLIX

Festa Major

Amb motiu de les festes de Sant Jaume, que anualment s'estan celebrant al Barri Internacional de Flix, s'han celebrat les curses esportives següents:

Dia 25: A les deu del matí, carreteres a peu, present-hi part els corredors Josep Jornet, Josep Estopà, Josep Cubells i Josep Jové, essent els vencedors els tres primers. Fou una bonica i disputada carrera, principalment es féu emocionant pels corredors jornet i Estopà.

A les quatre de la tarda: Carrera de bicicletes, essent els corredors Josep Mur, Mateu Sales, Josep Cubells Daniel Armora, Eugeni Pasa-

nau i Jaume Perelló. El vencedor foren: Magdaleno, Perelló i Pasa-nau. Mur fou el vencedor de la primera volta. Magdaleno guanyà tres primers i Pasa-nau una. Míol i Cubells es retiraren per pinchazo.

Dia 26: Partit de futbol entre el Centre d'Esports de Reus i l'equip local, aquest partit fou guanyat per la "I. D. de Flix" per set gols a cap; l'equip vencedor estava integrat per Ragés, Vinyoles, Solé, Ribà, Larrosa, Mur, Ramis, Català, Murillo, Zabala i Jové. Suplents Jové II i Rei. Àrbitre bé el senyor Margaleit. Margegabonairam

A ALMARET

F. C. Almatret, 2; F. C. Ribarroja, 1.

Després d'un any que no es jugava a futbol, el dia de Sant Jaume tornàrem a veure una nova lluita entre l'equip infantil de Ribarroja i el de la localitat. La revifalla ha tingut èxit i podem augurar per a dies propers altres parts durs a cap per l'element jove.

A les quatre de la tarda començà la lluita amb força empenta per totes dues parts. Es veié que els locals jugaven amb energia i que s'emportarien la victòria, si continuaven així. Hi hagué moments de gran perill davant la porta dels forasters i resultà que sempre catacaren amb descens. Es marcà un gol pels locals i un altre pels forasters.

A la represa els visitants atacaren de debò i no pogueren marcar. El contraatac, doncs, fou més ben portat i marcaren un gol que va ésser anul·lat. Després d'una sèrie de bones jugades dels dos bàndols, els locals marcaren el gol de la victòria. El resultat reflecteix qui va jugar millor i a més van mereixer-ho.

L'equip vencedor estava integrat pels següents jugadors: Mateu, Arbonés, Jover, Moç, Mo-

lins, Mura, M. Florença, Ponç, Pífrí, S. Arbonés, J. Florença. Suplent, Rua.

A MARTORELL

Trofeu LA RAMBLA

Per als vint dies 15 i 16 del mes en curs està anunciada la disputa d'un magnífic trofeu, donatiu de LA RAMBLA, que es disputaran l'equip local, el F. C. Vilafranca i el C. D. Europa, de Sabadell.

Hi ha gran expectació per presenciar aquests encontres.

A PALMA DE MALLORCA

El Campionat de promoció de futbol

La darrera jornada de l'esmentat torneig va correspondre jugar als equips Espanya-Balears, al camp de "La Punta", sota la direcció del col·legiat Antoni Miguel, que actuà molt fàcilment degut a la superioritat del Balears, que obtingué la victòria per cinc a dos.

Després del final Campionat de promoció, els equips tenen la següent puntuació:

Equips	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Balears	8	6	0	2	24	13	12
Monaco	8	4	2	2	18	15	10
Atlètic	8	3	2	3	10	13	8
Espanya	8	1	6	11	7	19	3

Boxa

Organitzada pel Boxing Club Ma-

TEATRES

TEATRE NOVETATS

Excel·lent cartell. A les 10. Butaques des de 250 ptes. EL SR. JOAQUIN, creació de Tini Avel·la. LA ALEGRIA DE LA HUERTA, pel tenor Miras, Palacios, Ruiz París i Sra. Romo. BOHEMIOS, magnífica interpretació de la gentils Miras-Gubert, Antoni Palacios i Angel de León. Dura, tarda popular. A petició del públic, MARINA, pel col·loquial quartet Miras-Torres, Ferrer i la celebrada triple Cecilia Gubert. EL POBRE VALBUENA, LA CORTE DE FARRON i EL SANTO DE LA ISIDRA. Es despatxa a complaer.

CINEMES

Coliseum

Temporada de "represes"
Avui, nit, a les 10.
Con Byrd en el Polo Sur
Es un film Paramount

Temporada de "represes"
Avui, nit, a les 10.
Campanadas i cartones de Francia - Periquito navegante - Danco per Teresina Boronat - Matrimonio obligatorio, per Stan Laurel i Oliver Hardy, i Imperio Argentina en CINOPOLIS

FANTASIA

Avui, nit, a les 10. Campanadas i cartones de Francia - Periquito navegante - Danco per Teresina Boronat - Matrimonio obligatorio, per Stan Laurel i Oliver Hardy, i Imperio Argentina en CINOPOLIS

ROSSELLO CINEMA

Entre Passeig de Gràcia i Rambla de Catalunya. Telf. 76110
Avui, nit, a les 10. Còmica - Periquito - La isla del amor i Broadway Scandals

CINEMA PARIS

Avui, nit, a les 9.45
Revista - Dibujos i l'obra cim de la cinematografia

EL CONDE DE MONTECRISTO

Avui, nit, a les 9.45
Revista - Dibujos i l'obra cim de la cinematografia

BROADWAY SCANDALS

CINEMA PARIS

Avui, nit, a les 9.45
Revista - Dibujos i l'obra cim de la cinematografia

EL CONDE DE MONTECRISTO

Avui, nit, a les 9.45
Revista - Dibujos i l'obra cim de la cinematografia

BROADWAY SCANDALS

CINEMA PARIS

Avui, nit, a les 9.45
Revista - Dibujos i l'obra cim de la cinematografia

EL CONDE DE MONTECRISTO

Avui, nit, a les 9.45
Revista - Dibujos i l'obra cim de la cinematografia

BROADWAY SCANDALS

CINEMA PARIS

Avui, nit, a les 9.45
Revista - Dibujos i l'obra cim de la cinematografia

EL CONDE DE MONTECRISTO

Avui, nit, a les 9.45
Revista - Dibujos i l'obra cim de la cinematografia

BROADWAY SCANDALS

CINEMA PARIS

Avui, nit, a les 9.45
Revista - Dibujos i l'obra cim de la cinematografia

EL CONDE DE MONTECRISTO

llorca, s'ha celebrat al pati del Teatre Balear una vetllada de boxa, els resultats de la qual han estat els següents:

López venç Duran per punts, a tres rounds de dos minuts.

Amengual venç Martí per punts en tres rounds de dos minuts.

Martí venç Vidal per punts, en tres rounds de dos minuts.

Titoy venç Sunyer per abandonament al segon round.

Ramis venç Bodin també per abandonament, després de rebre força lletya.

Salvouty i Jover feren una exhibició a tres rounds, que no passà de regular.

Futbol

Al camp Bons Aires s'ha jugat el partit entre el C. D. Mallorca i la Selecció dels Primers, que, com indicàrem, era a profit de l'entrenador de l'equip x-reialista, campió regional.

Els equips s'han arreglerat a les ordres del col·legiat Picó de la manera següent:

C. D. Mallorca: Ferrer; Vidal, Peña; Ramis, Antolin, Liras; Salvà, Tomás, Morata, Felipe i Ziza.

Selecció: Zamora; Cerdà, Nieto; Nadal, Soler, Cintes; París, Estelrich, Carrasco, Albella i Gomila.

Als 15 minuts, Albella marca el primer gol, i Tomás fa l'empat, en una indecisió d'Ubeda i Zamora.

A la segona part, el català Soler no es va arregar, per indisposició. Fou substituït per JoJrdi Juan, del Manacor. Albella marcà tres punts més seguits. Carrasco, el cinquè i el sisè, a favor de la selecció.

L'àrbitratge, regular. La selecció ha dominat quasi sempre.

Hom esperava veure intervenir En Zamora; no ha estat possible, puix que la pilota poques vegades arribava als seus dominis.

La selecció es mostrà molt competent.

Zamora elogià l'actuació de la davantera seleccionada.

El públic, correcte i nombros.

A BANYOLES

U. S. Figueres, 4

O. E. Banyoles, 3

Ahí va celebrar-se aquest

partit amistós, que fou quasi sempre molt ensoport.

L'equip de Figueres va oferir-nos únicament quinze minuts de bon joc, quan el marcador assenyalava dos gols a cap a favor dels locals.

Arbitrà Moisés Mas, el qual, malgrat no estar del tot encertat, palesà sempre una gran imparcialitat.

L'equip que arreglerà l'onze figuerenc era el següent:

Bru, Rizo, Vergés, Bosch, Modern, Valls, Prats III, Felip, Peiró i Vila.

A LA BISBAL

La Bisbal F. C., 2

Olot F. C., 2

Al camp local, corresponent a la darrera jornada del torneig "Trofeu LA RAMBLA", han contèndit els dos equips esmentats més amunt. Després d'una lluita bastant ensoportada, acabà el partit amb empat a dos gols.

Tant els de casa com els forasters han fornit una partida bastant deficient. Cal destacar, però, per damunt de la desgraciada actuació de llurs companys, els jugadors Llenes, Ganiquer, a estones Figueres i Amatller II. Aquest darrer marcà els dos gols dels locals.

De l'Olot, cal remarcar l'actuació del mig-centre.

Sota les ordres del col·legiat senyor Oliva, que arbitrà regularment, La Bisbal F. C. arreglerà el següent equip:

Plaça, Llenes, Amatller I, Ganiquer, Mollà, Figueres, Rasós, Salvador, Amatller II, Guix i Avellí.

VIGO

A OLOT

Dia 19

Olot F. C., 3 - Selecció de veterans de l'Olot, 2

A benefici del sense feina de la localitat va tenir lloc aquest encontre que va agraar al nombre públic que va anar al camp.

Ambdós equips varen fer una lluita noble i aferrissada, que no va decaure en tots els 90 minuts de joc.

Els gols de l'Olot F. C. els van fer Oliva i Puig, i un altre un defensa dels veterans en una jugada desgraciada.

Dues capcinades d'en Gràcia, que va recordar els seus bons temps, varen donar els dos gols als veterans.

La recapitació entregada a la Casa de la Ciutat per la seva distribució, suma un total de 163 pessetes.

Els equips eren:

"Olot F. C.": Arbós, Descals, Pau, Picola, Traité, Foradada, Puig, Agustí, Oliva, Saez i Pujol.

"Veterans": Güell R., Compta, Freixes, Fresno, Güell D., Traité I, Pargès, Dòmenech, Gràcia Torra i Roura.

Dia 25

Els campionats de Catalunya, de Natació

ELS CAMPIONATS DE CATALUNYA DE NATACIO CELEBRATS A SABADELL ASSOLIREN UN EXIT ESCLATANT

Artigues, Brull, París, Sapés, Aznar i els equips del Barcelona, són els nous campions

La senyoreta Carme Soriano — valor internacional —, campiona en els 100 metres estil lliure i braça de pit, i la senyoreta Maria Aumacelles en els 400 metres estil lliure i 100 dors

PRIMERA JORNADA

El campionat de Catalunya de natació d'enguany, celebrat a la magnífica piscina de Sabadell, han estat tant pel que es refereix a la quantitat de participants com per al nombre públic que va assistir-hi, un acte brillantíssim i en el qual Sabadell ha patit una vegada més l'entusiasme que tenen per les coses de l'esport.

La gran gentada que emplenava les tribunes, totes elles atapeïdes a més no poder, va demostrar amb el seu entusiasme frenètic i desbordat l'interès que es prenien per seguir les incidències de les belles lluites a les quals lluitaven tots els nedadors, àvids de posseir el màxim títol de Catalunya, i que aquest any té una importància vital com fins ara aquest títol no havia usufruït.

Els sabadellencs no varen sortir defraudats, ni de bon tros, del resultat de la primera jornada. Els nedadors de Barcelona, que portaven la representació de l'Atlètic, Catalunya, Barceloneta, Mediterrani i del Natació Barcelona, en tot moment donaren la sensació de les ganes enormes que tenien de copsar el lloc d'honor. Les curses, belles i interessants, plenes d'emoció, feren estar als espectadors amb una nerviositat extraordinària i produïren un entusiasme al més viu roig.

L'aspecte que oferia la piscina, tota ella voltada de públic, un públic acollidor i que donà proves de gran esportivitat, era senzillament una cosa fantàstica. L'aigua neta i blava com la del mar, i que donava ganes de llançar-s'hi, oferia un aspecte que feia doblement simpàtic.

El caire que li donava tot l'ambient feia preveure que els nedadors també s'enriscarien i donarien lloc a veure grans coses. I va ésser així. Les curses, descabellades amb una continuïtat com no estaven acostumats a presenciar, va permetre que als espectadors no se'ls entorbia l'entusiasme en cap moment. La impressió treta de la primera jornada dels campionats no pot ésser més falagüera. Qualitat, quantitat i entusiasme amb els nedadors i curiositat de veure coses bones, expectació i entusiasme amb els espectadors.

Comença la reunió amb la prova dels 100 metres dors, en la qual triomfa "Kalin" Brull, sense emprar-se a fons. L'estil vigorós del vencedor, i que feu gala de manera extraordinària, va donar lloc a la primera gran ovació de la nit. La pugna pel segon lloc fou en canvi disputadíssima. Gàmper, que als primers cinquanta metres anava en quarta posició, accelerà fantàsticament el ritme del seu nedat, produint els vint metres darrers un emocionant cos a cos amb Zwiller, que feu aixecar dels seus seients el públic per presenciar l'arribada al lloc final.

La prova dels 1.500 metres estil lliure, de la qual era presumpte vencedor Ramon Artigues, la lluita no va passar d'intent. Els primers 400 metres les posicions, llevat del primer lloc, eren un xic indistinguibles. Mateu, Bernal i Arranz anaven free a free. Passats, però, els 700, es produí la retirada de Bernal, que fins al moment d'abandonar seguia en segon lloc. La lluita llavors va perdre aquell interès i quedaren ja clares les situacions de tots els nedadors.

Artigues, amb un braç extraordinari, feu una bona cursa. Només cal consignar per simple detall que els primers 100 metres emprà 1 m. 19 s., i quan passava pels 200 els cronòmetres marcaven 2 m. 51 s. El títol no canvià de posseïdor, i Artigues es consagrà una vegada més com l'home ideal per a llargues distàncies.

Mateu, arribat segon, feu un brillant paper, i malgrat la seva joventut, per distàncies d'envergadura donà la sensació d'estar en bones condicions.

El tercer lloc fou per Arranz, que amb una flotabilitat gran i amb un estil senzill cada dia va fent millors actuacions.

La nota destacada en aquesta cursa la va donar l'històric Pros. Amb una bona fe no igualada fins ara i amb el seu nedat de "double-over" feu una cursa molt regular i que feia recordar a la seva bona temps.

Ramon Sapés guanyà els 400 metres braça de pit, amb un temps molt seriós i que s'acosta al rècord de la distància, que ell mateix posseïx.

L'estil perfecte de Sapés, unit a la seva ardorositat, va donar lloc a presenciar la cursa més bonica de la nit. Els sabadellencs van tributar al seu representant una ovació càlida i frenètica com mereixia el modest Sapés.

La revelació va anar a càrrec de Valerià Ruiz Vilar, un xicotet de quinze anys, però amb una corpulència quelcom seriosa. Efectuà una cursa brutal, així amb tota l'extensió de la paraula, i va ésser el que inquietà en tot moment el vencedor. El Barcelona té amb aquesta nova revelació una futura estrella de la natació.

La senyoreta Maria Aumacelles, degut a la no presentació de la senyoreta Vigo, va córrer sola els 100 metres dors. Va ésser una veritable llàstima no presenciar la cursa entre les dues campiones, i que era la prova més esperada de la nit.

La cursa dels 100 metres lliure, amb un veritable estol d'excel·lents nedadors, va produir una lluita aferrissada i disputada pam a pam pel primer lloc. Es va imposar la classe de París, que amb el seu ritme de nedat fàcil i amb uns "peus" meravellosos, va obtenir el títol de campió. París, el millor home ràpid de distàncies fins a 100 metres, si es pogués treure l'aspleen que porta sobre seu seria el que podria fer millors temps en aquesta cursa. El segon lloc fou disputadíssim entre Zwiller i Brull, que entraren per aquest ordre.

En la cursa femenina, rellevaments 4x5 estil lliure, triomfà l'equip 13 del Barcelona. Les nedadores, practicant un perfecte "crawl" i amb unes ganes de guanyar, feren una bona cursa, i que el públic gentil va correspondre a bastament. La cursa que efectuaren en el seu rellevament les senyoretas Aumacelles, Vigo i Soriano va ésser la més sobresortint.

Els 5x5 metres estil lliure va veure reunir nou equips. Aquesta prova, la més popular i espectacular de totes, va donar lloc a presenciar els avanços que han efectuat els nostres clubs. La quantitat de 45 nedadors que va aplegar aquesta cursa ja diu per ell sol l'abundància d'homages que hi ha. I el temps que empararen els quatre primers equips classificats és també una bona garantia de la qualitat que es va adquirir.

En els salts, triomfà netament Artal. Els seus plongeons, efectuats amb una certa perfecció, van agradar força. El segon en puntuació Aznar, que mal gràt efectuà uns salts perillosos, foren executats amb no molt bona sort. Aznar, pel que veírem, és un xicotet molt valent, però amb els concursos de salts, si bé s'aprecia la valentia, cal també una perfecció més regular que no va assolir ell.

El clou final fou el partit de water-polo corresponent al campionat de Catalunya de primera categoria.

Van lluitar dos equips del Club Natació Barcelona, i l'encontre fou arbitrat pel senyor Fornells, de Sabadell.

El partit va ésser un digne corol·lari a la brillant jornada. Jugat a un gran tren i no va decaure un sol moment. L'assiduitat d'empats que es registraren feu que a mesura que avançava fos més interessant. Llàstima, però, que l'arbitratge no estés a l'alçada del partit. Evidentment, l'amic Fornells no tingué un bon dia. Va sofrir una sèrie d'equivocacions, que va perjudicar a ambdós equips. El que ho fou més, però, fou l'equip A, que va veure marcar dos, d'una manera insòlita i rara. Va vèncer l'equip B, gràcies a la seva davantera, que feu un bon partit.

Els resultats tècnics foren:

100 metres dors:
1.—Brull (C. N. B.), 1 m. 21 s. 9-10.
2.—Gàmper, id., 1 m. 27 s. 8-10.
3.—Zwiller, id., 1 m. 29 s.
4.—Nadal, id., 1 m. 31 s. 8-10.
5.—Cruells, id., 1 m. 32 s.
6.—Val (C. N. A.), 1 m. 34 s. 5-10.

1.500 metres:
1.—Artigues (C. N. A.), 23 m. 47 s.
2.—Mateu, id., 25 m. 14 s. 8-10.
3.—Arranz (C. N. B.), 26 m. 33 segons 8-10.

400 metres braça:
1.—Sapés (Sabadell), 6 m. 36 s.
2.—Vilar (Barcelona), 6 m. 50 segons 8-10.
3.—Sierra (Atlètic), 7 m. 12 s.
4.—V. Navarro, id., 7 m. 13 s. 8-10.

5.—Domingó (Catalunya), 7 m. 26 segons 4-10.
6.—C. Navarro (Barcelona), 7 m. 33 s. 3-10.

100 metres dors femenins:
1.—Aumacelles (C. N. B.), 1 m. 49 s. 2-10.

100 metres lliure:
1.—Parés (C. N. B.), 1 m. 8 s. 1-10.
2.—Zwiller, id., 1 m. 8 s. 6-10.
3.—Brull, id., 1 m. 9 s.
4.—Schultz, id., 1 m. 10 s. 6-10.
5.—Usandizaga, id., 1 m. 11 s. 3-10.
6.—Cairol (C. N. A.), 1 m. 12 s. 4-10.

Un grup de nedadors triomfants en la competició, una de les figures més destacades de la qual ha estat la senyoreta Soriano. El nedador sabadellenc Ramon Sapés, ha guanyat el trofeu LA RAMBLA.

200 metres rellevaments 4 per 50 (femenins):
1.—C. N. Barcelona "B", 2 m. 43 segons (Aumacelles, Prieto, Grauch, Modé).

2.—C. N. Barcelona "A", 2 m. 46 segons 8-10 (Vigo, Soriano, Wecheleer, Vergé).

3.—Club Femení d'Esports, 3 m. 49 s. (Parés, Rainat, P. Lanen, P. Rainat).

250 metres rellevaments (5x50):
1.—C. N. B. "C", 2 m. 35 s. 2-10 (Miguel, Sabata, Zwiller, Cruells, Usandizaga).

2.—C. N. B. "A", 2 m. 36 s. (Brull, Segalà, Artal, Gàmper, Nadal).

3.—C. N. B. "B", 2 m. 36 s. 1-10 (Parés, Palatxí, Schultz, Borrás, Prieto).

4.—C. N. A. "A", 2 m. 45 s. 3-10 (Azuara, Artigues, Ullió, Lainer, Cairol).

5.—C. N. A. "B", 2 m. 54 s. (Morata, Mateu, Mestres, Benavent i Cruz II).

6.—Barcelona, 3 m. 2 s. 2-10 (Aznar, Clos, Raines, Devesa, Bayani).

7.—Sabadell, 3 m. 5 s. 5-10 (Casarmona, Cueto, Sunyer, Pranner, Sapés).

8.—C. N. A. "C", 3 m. 7 s. 9-10 (Pasqual, Feliu, Calero, Flores, Bosc).

9.—Martorell, 3 m. 16 s. (Jiménez, Artigues, Batllever, Bujons, Sabater).

10.—Mediterrani, 3 m. 26 s. (Rius, Planes, Campany, Castellvell, Salazar).

Salts de trampolí:
Artal, 294; Aznar, 272; Farrarons, 163.

Salts clàssics:
1. Artal; 2. Farrarons; 3. Cervera; 4. Navarró.

Partit de water-polo (Final del campionat de Catalunya de primera categoria):
Equip A: Bataller, Baster, Gibernau, Brull, Segalà, Santacana i Major.

Equip B: A. Trigo, Prat, Esplughes, M. Trigo, Prieto, Zwiller i Cruells.

Vencé l'equip B per 5 a 4.

SEGONA JORNADA
Una victòria brillantíssima de la senyoreta Carme Soriano en els 100 metres estil lliure. — Ramon Artigues, Ramon Lapes, R. Aznar i l'equip de rellius del Barcelona, assoliren el títol de Campió de Catalunya.

Ahir matí, a la piscina de Sabadell,

tingué lloc la segona jornada dels Campionats de Catalunya.

La piscina no oferia l'aspecte del primer dia. Les graderies no s'arribaren a complenar, ja que el matí d'ahir, no era el més indicat per a celebrar-se cap reunió esportiva. El poble de Catalunya, en la diada del diumenge ventilava un match de llibertat i en el qual tots els bons ciutadans hi prenien una part activíssima. La febre espiritual del poble nostre — ajuntat amb l'ansia d'ésser lliure per a sempre més, restà, cosa molt natural i patriòtica, l'entusiasme en les diferents activitats de la vida quotidiana. I Sabadell no podia ésser una excepció. L'esperit liberal i radical del Vallès, havia de constatar-se. Per això, com hem dit, la concurrència no arribà a ésser el contingent que s'arreglè en la primera jornada.

Les curses, però, arribaren a ésser més interessants ja que la igualtat en moltes d'elles foren durament disputades.

La nota sensacional va ésser en els 100 metres estil lliure femení. La senyoreta Carme Soriano és prou eloqüent per a constatar la seva indiscutible valia, i més amb l'especialitat del crawl — que pel poc temps que el practica, esdevé de dia en dia una cosa seriosa. La facilitat que té amb el nedat, la seva flotabilitat junt amb la seva joventut, fa esperar per dintre de poc, potser en els vinent campionats peninsulars, acabarà de donar el cop de gràcia. La gesta de la senyoreta Carme Soriano, en obtenir aquesta assenyalada victòria amb una prova en la qual es trobava completament desplaçada, i assolir també el títol de l'especialitat de la braça de pit, mereix la joventut campiona, que junt amb els aplaudiments i felicitacions que recollí, hi posem la nostra, ben sincera.

En els 400 metres estil lliure triomfà Ramon Artigues, el qual sense lluita i amb l'handicap de l'aigua dolça emprà no obstant un temps relativament bo.

El segon lloc, va anar durament disputat entre Palatxí i Mateu. Palatxí en els 300 primers metres portà avan-

ta, però després, notant-se la manca d'entrenament, es va veure superat pel voluntari i entusiasta Mateu, el qual en aquests campionats ha fet un paper brillant i com no esperàvem.

Sapés, com tothom esperava, triomfà en els 200 metres braça de pit, i el qual, com en la primera jornada, fou el qui individualment obtingué millor marca i el qui s'apropà més al rècord nacional. Zwiller i Ruiz Vilar, la nova esperança, es disputaven amb un cos a cos fantàstic, el segon lloc.

La gesta de la Sta. Soriano és prou eloqüent per a constatar la seva indiscutible valia, i més amb l'especialitat del crawl — que pel poc temps que el practica, esdevé de dia en dia una cosa seriosa. La facilitat que té amb el nedat, la seva flotabilitat junt amb la seva joventut, fa esperar per dintre de poc, potser en els vinent campionats peninsulars, acabarà de donar el cop de gràcia. La gesta de la senyoreta Carme Soriano, en obtenir aquesta assenyalada victòria amb una prova en la qual es trobava completament desplaçada, i assolir també el títol de l'especialitat de la braça de pit, mereix la joventut campiona, que junt amb els aplaudiments i felicitacions que recollí, hi posem la nostra, ben sincera.

En els 400 metres estil lliure triomfà Ramon Artigues, el qual sense lluita i amb l'handicap de l'aigua dolça emprà no obstant un temps relativament bo.

El segon lloc, va anar durament disputat entre Palatxí i Mateu. Palatxí en els 300 primers metres portà avan-

ta, però després, notant-se la manca d'entrenament, es va veure superat pel voluntari i entusiasta Mateu, el qual en aquests campionats ha fet un paper brillant i com no esperàvem.

Sapés, com tothom esperava, triomfà en els 200 metres braça de pit, i el qual, com en la primera jornada, fou el qui individualment obtingué millor marca i el qui s'apropà més al rècord nacional. Zwiller i Ruiz Vilar, la nova esperança, es disputaven amb un cos a cos fantàstic, el segon lloc.

La gesta de la Sta. Soriano és prou eloqüent per a constatar la seva indiscutible valia, i més amb l'especialitat del crawl — que pel poc temps que el practica, esdevé de dia en dia una cosa seriosa. La facilitat que té amb el nedat, la seva flotabilitat junt amb la seva joventut, fa esperar per dintre de poc, potser en els vinent campionats peninsulars, acabarà de donar el cop de gràcia. La gesta de la senyoreta Carme Soriano, en obtenir aquesta assenyalada victòria amb una prova en la qual es trobava completament desplaçada, i assolir també el títol de l'especialitat de la braça de pit, mereix la joventut campiona, que junt amb els aplaudiments i felicitacions que recollí, hi posem la nostra, ben sincera.

En els 400 metres estil lliure triomfà Ramon Artigues, el qual sense lluita i amb l'handicap de l'aigua dolça emprà no obstant un temps relativament bo.

El segon lloc, va anar durament disputat entre Palatxí i Mateu. Palatxí en els 300 primers metres portà avan-

ta, però després, notant-se la manca d'entrenament, es va veure superat pel voluntari i entusiasta Mateu, el qual en aquests campionats ha fet un paper brillant i com no esperàvem.

Sapés, com tothom esperava, triomfà en els 200 metres braça de pit, i el qual, com en la primera jornada, fou el qui individualment obtingué millor marca i el qui s'apropà més al rècord nacional. Zwiller i Ruiz Vilar, la nova esperança, es disputaven amb un cos a cos fantàstic, el segon lloc.

La gesta de la Sta. Soriano és prou eloqüent per a constatar la seva indiscutible valia, i més amb l'especialitat del crawl — que pel poc temps que el practica, esdevé de dia en dia una cosa seriosa. La facilitat que té amb el nedat, la seva flotabilitat junt amb la seva joventut, fa esperar per dintre de poc, potser en els vinent campionats peninsulars, acabarà de donar el cop de gràcia. La gesta de la senyoreta Carme Soriano, en obtenir aquesta assenyalada victòria amb una prova en la qual es trobava completament desplaçada, i assolir també el títol de l'especialitat de la braça de pit, mereix la joventut campiona, que junt amb els aplaudiments i felicitacions que recollí, hi posem la nostra, ben sincera.

En els 400 metres estil lliure triomfà Ramon Artigues, el qual sense lluita i amb l'handicap de l'aigua dolça emprà no obstant un temps relativament bo.

El segon lloc, va anar durament disputat entre Palatxí i Mateu. Palatxí en els 300 primers metres portà avan-

ta, però després, notant-se la manca d'entrenament, es va veure superat pel voluntari i entusiasta Mateu, el qual en aquests campionats ha fet un paper brillant i com no esperàvem.

Sapés, com tothom esperava, triomfà en els 200 metres braça de pit, i el qual, com en la primera jornada, fou el qui individualment obtingué millor marca i el qui s'apropà més al rècord nacional. Zwiller i Ruiz Vilar, la nova esperança, es disputaven amb un cos a cos fantàstic, el segon lloc.

La gesta de la Sta. Soriano és prou eloqüent per a constatar la seva indiscutible valia, i més amb l'especialitat del crawl — que pel poc temps que el practica, esdevé de dia en dia una cosa seriosa. La facilitat que té amb el nedat, la seva flotabilitat junt amb la seva joventut, fa esperar per dintre de poc, potser en els vinent campionats peninsulars, acabarà de donar el cop de gràcia. La gesta de la senyoreta Carme Soriano, en obtenir aquesta assenyalada victòria amb una prova en la qual es trobava completament desplaçada, i assolir també el títol de l'especialitat de la braça de pit, mereix la joventut campiona, que junt amb els aplaudiments i felicitacions que recollí, hi posem la nostra, ben sincera.

En els 400 metres estil lliure triomfà Ramon Artigues, el qual sense lluita i amb l'handicap de l'aigua dolça emprà no obstant un temps relativament bo.

El segon lloc, va anar durament disputat entre Palatxí i Mateu. Palatxí en els 300 primers metres portà avan-

ta, però després, notant-se la manca d'entrenament, es va veure superat pel voluntari i entusiasta Mateu, el qual en aquests campionats ha fet un paper brillant i com no esperàvem.

Sapés, com tothom esperava, triomfà en els 200 metres braça de pit, i el qual, com en la primera jornada, fou el qui individualment obtingué millor marca i el qui s'apropà més al rècord nacional. Zwiller i Ruiz Vilar, la nova esperança, es disputaven amb un cos a cos fantàstic, el segon lloc.

La gesta de la Sta. Soriano és prou eloqüent per a constatar la seva indiscutible valia, i més amb l'especialitat del crawl — que pel poc temps que el practica, esdevé de dia en dia una cosa seriosa. La facilitat que té amb el nedat, la seva flotabilitat junt amb la seva joventut, fa esperar per dintre de poc, potser en els vinent campionats peninsulars, acabarà de donar el cop de gràcia. La gesta de la senyoreta Carme Soriano, en obtenir aquesta assenyalada victòria amb una prova en la qual es trobava completament desplaçada, i assolir també el títol de l'especialitat de la braça de pit, mereix la joventut campiona, que junt amb els aplaudiments i felicitacions que recollí, hi posem la nostra, ben sincera.

En els 400 metres estil lliure triomfà Ramon Artigues, el qual sense lluita i amb l'handicap de l'aigua dolça emprà no obstant un temps relativament bo.

El segon lloc, va anar durament disputat entre Palatxí i Mateu. Palatxí en els 300 primers metres portà avan-

ta, però després, notant-se la manca d'entrenament, es va veure superat pel voluntari i entusiasta Mateu, el qual en aquests campionats ha fet un paper brillant i com no esperàvem.

Sapés, com tothom esperava, triomfà en els 200 metres braça de pit, i el qual, com en la primera jornada, fou el qui individualment obtingué millor marca i el qui s'apropà més al rècord nacional. Zwiller i Ruiz Vilar, la nova esperança, es disputaven amb un cos a cos fantàstic, el segon lloc.

La gesta de la Sta. Soriano és prou eloqüent per a constatar la seva indiscutible valia, i més amb l'especialitat del crawl — que pel poc temps que el practica, esdevé de dia en dia una cosa seriosa. La facilitat que té amb el nedat, la seva flotabilitat junt amb la seva joventut, fa esperar per dintre de poc, potser en els vinent campionats peninsulars, acabarà de donar el cop de gràcia. La gesta de la senyoreta Carme Soriano, en obtenir aquesta assenyalada victòria amb una prova en la qual es trobava completament desplaçada, i assolir també el títol de l'especialitat de la braça de pit, mereix la joventut campiona, que junt amb els aplaudiments i felicitacions que recollí, hi posem la nostra, ben sincera.

En els 400 metres estil lliure triomfà Ramon Artigues, el qual sense lluita i amb l'handicap de l'aigua dolça emprà no obstant un temps relativament bo.

El segon lloc, va anar durament disputat entre Palatxí i Mateu. Palatxí en els 300 primers metres portà avan-

ta, però després, notant-se la manca d'entrenament, es va veure superat pel voluntari i entusiasta Mateu, el qual en aquests campionats ha fet un paper brillant i com no esperàvem.

Sapés, com tothom esperava, triomfà en els 200 metres braça de pit, i el qual, com en la primera jornada, fou el qui individualment obtingué millor marca i el qui s'apropà més al rècord nacional. Zwiller i Ruiz Vilar, la nova esperança, es disputaven amb un cos a cos fantàstic, el segon lloc.

La gesta de la Sta. Soriano és prou eloqüent per a constatar la seva indiscutible valia, i més amb l'especialitat del crawl — que pel poc temps que el practica, esdevé de dia en dia una cosa seriosa. La facilitat que té amb el nedat, la seva flotabilitat junt amb la seva joventut, fa esperar per dintre de poc, potser en els vinent campionats peninsulars, acabarà de donar el cop de gràcia. La gesta de la senyoreta Carme Soriano, en obtenir aquesta assenyalada victòria amb una prova en la qual es trobava completament desplaçada, i assolir també el títol de l'especialitat de la braça de pit, mereix la joventut campiona, que junt amb els aplaudiments i felicitacions que recollí, hi posem la nostra, ben sincera.

En els 400 metres estil lliure triomfà Ramon Artigues, el qual sense lluita i amb l'handicap de l'aigua dolça emprà no obstant un temps relativament bo.

El segon lloc, va anar durament disputat entre Palatxí i Mateu. Palatxí en els 300 primers metres portà avan-

Va vèncer Zwiller, gràcies a l'energia que emprà en els darrers 10 metres. Ruiz Vilar va confirmar la seva valia obtinguda en el primer dia.

En els 100 metres braça de pit, va obtenir el títol de campiona la senyoreta Carme Soriano, la qual amb el seu bell estil i amb una suplessa extraordinària va efectuar una cursa superba i en la qual esmerçà un temps molt interessant.

Els relleus 4 x 200 estil lliure, va veure enderrocar el rècord peninsular d'aquesta distància, però que no es pogué homologar oficialment. La prova va anar a càrrec de l'equip del Barcelona, en el qual tots els nedadors es superaren a ells mateixos. Fou una llàstima que els temps que esmerçaren no es pogués donar per vàlid pel rècord, ja que la marca que assoliren és molt interessant i que s'apropa més a la d'algunes marques europees de reconeguda valia.

La senyoreta Maria Aumacelles triomfà en els 400 metres estil lliure femení amb un temps en què per no tenir oposició, és força remarcable. La voluntat de la campiona, ajudada per un bonic estil, fou el que més sobresortí en aquesta cursa.

I la darrera prova foren els 3 x 100 metres estils en la qual sense lluita van vèncer els equips del Barcelona.

Els comentaris finals d'aquests campionats, són senzillament optimistes. La gran quantitat de nedadors, alguns d'ells inèdits, fou el més sobresortint.

En les dues jornades, la natació ha fet un altre pas ferm i amb seguretat pel seu esdevenidor.

Les nostres nedadores, en què han pres part activíssima, han ajudat a què revestissin els campionats 1931, aquella solemnitat que han de tenir els trofeus en els quals es disputa la supremacia de la nostra terra.

Tant les dones del Club Natació Barcelona, totes elles ja prou conegudes dels nostres aficionats, com les modestes nedadores del Club Femení i d'Esports, es fan creditors d'una felicitació cordial i sincera.

ELS RESULTATS FOREN 25 METRES INFANTIL (LOCAL)

Esteve, 22 s. 2/10.
Bella, 22 s. 4/10.
Lladó, 26 s. 2/10.
Mantell, 27 s.
Muñoz, 37 s.

50 METRES INFANTIL (LOCAL)

Planes, 43 s.
Climent, 48 s.
50 METRES BRAÇA DE PIT (LOCAL)

Gonzalo, 48 s.
Canadell, 1 m.
Judiol, 1 m. 1/10.

400 METRES ESTIL LLIURE

Campió: Ramon Artigues, C. N. B., 5 m. 42 3/5.
Sub campió: Mateu, C. N. B., 5 m. 55 s.
Palatxí, C. N. B., 5 m. 57 s.
Arranz, C. N. B., 6 m. 20 s.